

I Księga Samuela

Rozdział 10

1. Wtedy Samuel wziął dzbanek oleju i wylał go na jego głowę; po czy go ucałował i powiedział: Zaprawdę, tym pomazał cię WIEKUISTY na księcia nad Swym dziedzictwem. 2. Kiedy dzisiaj ode mnie odejdiesz, przy grobie Racheli, nad granicą Binjamiana, w Celcach, napotkasz dwoje ludzi, którzy ci powiedzą: Znalazły się oślice, których wyszedłeś szukać. A twój ojciec nie myśli już o oślicach, lecz martwi się o was i powiada: Co mam począć odnośnie mego syna? 3. A kiedy stamtąd przejdiesz dalej i dojdiesz do dębu Tabor, napotka cię tam trzech ludzi wchodzących do Betel, do Boga. Jeden prowadzi troje koźląt, jeden niesie trzy bochenki chleba, a jeden niesie łagiew wina. 4. Oni zapytają cię o twoje zdrowie i dadzą ci dwa chleby, zatem je od nich przyjmiesz. 5. Potem przyjdiesz do Bożego wzgórza, gdzie znajdują się pelisztyńskie posterunki, a kiedy wejdiesz do miasta, napotkasz grupę proroków, którzy będą schodzili z wyżyny. Przed sobą będą mieć harfę, flet, bęben i cytrę, a sami będą w proroczym natchnieniu. 6. Wtedy tknie cię Duch WIEKUISTEGO, tak, że będziesz prorokował wraz z nimi i zamienisz się w innego człowieka. 7. A kiedy ci się spełnią te znaki, wtedy uczynisz jak ci się zdarzy, bowiem Bóg jest z tobą. 8. Zejdiesz przede mną do Gilgal, a następnie i ja do ciebie zejdę, aby złożyć całopalenia oraz sprawić opłatne ofiary. Czekaj przez siedem dni, aż do ciebie przyjdę i ci oznajmię, co masz czynić. 9. Zaledwie jednak się odwrócił, aby odejść od Samuela, Bóg zmienił mu serce w inne, i tego dnia spełniły się wszystkie wymienione znaki. 10. Bo gdy przybyli do owego wzgórza, spotkała go grupa proroków oraz tknął go Duch WIEKUISTEGO, więc wśród nich prorokował. 11. A każdy, kto go poprzednio znał, kiedy widział, że prorokuje z prorokami, pytali się jeden drugiego: Co to się stało z synem Kisa? Czy i Saul należy do proroków? 12. Zatem odezwał się pewien człowiek stamtąd: A kto jest ich głową? Dlatego przeszło to w przysłowie: Czyż i Saul należy do proroków? 13. A gdy zaprzestał prorokować, udał się na wyżynę. 14. Zaś wuj Saula zapytał się jego i jego sługę: Dokąd poszliście? Więc odpowiedział: Aby poszukać oślic; ale widząc, że ich nigdzie nie ma, udaliśmy się do Samuela. 15. Wtedy wuj Saula się zapytał: Powiedz mi, proszę, co wam powiedział Samuel? 16. A Saul odpowiedział swojemu wujowi: Zapewnił nas, że oślice się znalazły. Jednak mu nie wspomniał o sprawie królestwa, o której mówił Samuel. 17. Zaś Samuel zwołał do Micpy lud, przed WIEKUISTEGO. 18. I powiedział do synów Izraela: Tak mówi WIEKUISTY, Bóg Izraela: Ja wyprowadziłem Israelitów z Micraim, wyzwoliłem was z mocy Micraimczyków oraz z mocy wszelkich królestw, które was ciemniły. 19. Wy jednak dzisiaj, porzuciliście waszego Boga, który wyratował was z wszystkich nieszczęść oraz waszych utrapień, i Mu powiedzieliście: Ustanów nad nami króla! Zatem się przyszykujcie przed WIEKUISTYM, według pokoleń i według waszych hufców. 20. I Samuel kazał wystąpić wszystkim pokoleniom Izraela, i wysłedzone zostało pokolenie Binjamina. 21. Potem kazał wystąpić pokoleniu Binjamina według jego rodów, i wysłedzony został ród Matri'ego; i tak wysłedzony

został Saul, syn Kiswa. Ale kiedy go szukano, nie można go było znaleźć. **22.** Więc pytali się jeszcze raz WIEKUISTEGO: Czy ten mąż w ogóle tu przybył? A WIEKUISTY odpowiedział: Tak; oto on ukrywa się przy jukach. **23.** Zatem pobiegli i stamtąd go sprowadzili. A gdy stanął wśród ludu, przewyższał każdego z ludu o długość głowy. **24.** I Saul powiedział do całego ludu: Czy wiedzieliście, że temu, którego wybrał WIEKUISTY, nikt, w całym ludzie nie dorównuje? Wtedy cały lud wybuchnął radosnym okrzykiem i zawołał: Niech żyje król! **25.** Po czym Samuel ogłosił ludowi królewskie prawa, spisał je do księgi oraz złożył je przed WIEKUISTYM. Potem Samuel odprawił cały lud, każdego do swojego domu. **26.** Również Saul wrócił do Gibei, a towarzyszyli mu rycerze, których serca poruszył Bóg. **27.** Zaś niektórzy nikczemnicy mówili: Co ten nam może pomóc? I nim gardzili oraz nie złożyli mu daru; on jednak udawał głuchego.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012